

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **Ing. A. Z., MBA,**
bytem X,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 11, Praha,

za účasti
osoby zúčastněné na řízení:

R. N.,
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Miroslavem Černým,
sídlem Balbínova 3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2020, č. j. 149026/2019/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad v Říčanech rozhodnutím ze dne 7. 6. 2019, č. j. 152076/2019-MURI/OVÚ/1132, rozhodl o žádosti K. S. (dále jen „stavebník“) tak, že i) povolil odběr podzemní vody z domovní vrtané studny na pozemku p. č. X v katastrálním území P. u P. (dále jen „stavba“) za účelem zásobování rodinného domu a stanovil podmínky pro povolení k nakládání s vodami, ii) udělil výjimku pro stavbu vodního díla, studny, z obecných požadavků na výstavbu studny individuálního zásobování vodou, iii) vydal společné územní a stavební povolení na studnu, a iv) a v) stanovil podmínky pro umístění a provedení studny.
2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dál jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žalobcovo odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění k námitkám žalobce mimo jiné uvedl, že z provedených měření vyplynulo, že realizací průzkumného vrtu nedošlo ke změně podmínek pro odběr podzemní vody z okolních studní. Námitka podjatosti úřední osoby je nedůvodná, neboť žalobce ji neuplatnil v řízení před městským úřadem. Udělit stavebníkovi výjimku z obecných požadavků na výstavbu doporučila odborná osoba na základě hydrogeologického posudku. Z obsahu správního spisu vyplývá, že přístup na okolní pozemky kvůli kontrole vodních zdrojů byl pověřeným pracovníkům zamezen dne 30. 3. a 5. 4. 2018. Místní šetření bylo provedeno za účasti hydrogeologa, který vypracoval nové vyjádření k závěrečné zprávě. Technické normy o jímání podzemní vody jsou závazné jen v částech vtělených do prováděcích předpisů ke stavebnímu zákonu. Vodoprávní úřad nemůže stavebníkovi nařídít provedení čerpací zkoušky. Nutnost jejího provedení případně stanoví hydrogeolog po provedeném průzkumu ve svém vyjádření.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání.

Obsah žaloby

4. Žalobce namítl, že městský úřad porušil obecné zásady činnosti správních orgánů podle § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zejména principy zákonnosti, materiální pravdy, předvídatelnosti a rovného postavení účastníků.
5. Zásada rovnosti byla porušena tím, že úřednice při místním šetření instruovala zhotovitele závěrečné zprávy, jak má znít její závěr. Námitku podjatosti neuplatnil žalobce při místním šetření, protože se ho ze zdravotních důvodů nemohl zúčastnit. Uplatnil ji však při nejbližší možné příležitosti. Žalovaný porušil princip předběžné opatrnosti podle § 13 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o životním prostředí“), tím, že nedostatečně vypořádal námitku žalobce týkající se existence potrubí odvádějícího fekálie v blízkosti studny (viz také § 2 900 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů). Dále nebyla vzata v potaz námitka ohledně pravidelného zaplavování zkušebního vrtu vodou ze silnice. Nadto prvostupňové rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť jako podmínku provedení stavby stanovilo zajištění ochrany vod před těmito vlivy. Žalovaný se touto námitkou vůbec nezabýval. Žalobce má za to, že ohrožení vod je pravděpodobné, přičemž nebyla přijata adekvátní opatření.
6. Princip materiální pravdy městský úřad porušil tím, že neprovedl řádnou čerpací zkoušku, zaměření studní a zjištění výšky jejich hladin. Městský úřad podle žalobce dále porušil

princip předvídatelnosti rozhodování, jelikož podmínkou vydání povolení za obdobných okolností je provedení čerpací zkoušky a změření hladin okolních studní, o čemž svědčí žalobcem jmenovaná rozhodnutí správních orgánů. Žalobce dále poukázal na to, že umožnil přístup ke své studni za účelem provedení měření. Není proto jasné, proč žalovaný uvěřil tvrzení stavebníka, že přístup ke své studni neumožnil. Žalobce odmítl závěr zhotovitele závěrečné zprávy, že okolní studny neposkytují dostatečné množství vody bez ohledu na to, zda je ze stavby odebírána voda. K tomuto závěru totiž nemohl dospět na základě zcela nedostatečného šetření.

7. Žalobce se domnívá, že technické normy ukládající povinnost provést zaměření hladiny okolních studní jsou pro městský úřad závazné. Současně je absurdní tvrzení městského úřadu, že nemá kompetence k tomu, aby stavebníkovi uložil provést čerpací zkoušku, neboť tím by byl popřen samotný účel řízení [viz § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o požadavcích“)].
8. Závěrem žalobce navrhl soudu, aby žalovanému nařídil jako důkaz provést řádnou čerpací zkoušku v období sucha na základě vypracovaného projektu, k němuž se žalobce bude moct vyjádřit. Současně soudu navrhl, aby nařídil žalovanému řádné vypořádání všech námitek žalobce a aby minimalizoval riziko ohrožení kvality podzemních vod.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že na pozemku, kde se nachází stavba, je stará nevyhovující studna s vodním sloupcem dosahujícím výšky jen 3 cm. Konstatoval, že s námitkami žalobce se vypořádal jak městský úřad, tak žalovaný. Vzdálenost kanalizační přípojky a stavby prokazuje zaměření č. 18/2019, které je obsahem správního spisu. Přestože průzkumný vrt byl proveden již v roce 2017, žalobce neprokázal vliv stavby na výšku hladiny jeho studny. Vzdálenost stavby od žalobcovy studny činí 40 m. Po dokončení vrtu byla provedena šestihodinová čerpací zkouška, přičemž žalobce netvrdí, že tím byla ovlivněna výše hladiny v jeho studni. Skutečnost, že průzkumný vrt neovlivní odběr vod z okolních studní, potvrdila odborná osoba, RNDr. R. J. (dále jen „hydrogeolog“). Městský úřad také provedl místní šetření, při němž nejprve provedl pasportizaci stávajících jímacích objektů na okolních pozemcích a provedl zaměření aktuálního stavu hladiny podzemní vody. Z měření vyplynulo, že realizací vrtu nebyly změněny podmínky pro odběr podzemních vod z okolních studní. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

10. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě uvedla, že rovněž podala proti napadenému rozhodnutí žalobu, která je vedena u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 51 A 45/2020. Zopakovala své odvolací námitky, vyjádřila souhlas s veškerou argumentací žalobce a také soudu navrhla, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.

12. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, soud neshledal.
13. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; žalovaný vyjádřil s tímto postupem výslovný souhlas, žalobce pak udělil souhlas *implicitě*, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělil, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

14. Soud ze správního spisu zjistil, že stavebník dne 10. 9. 2018 požádal o vydání společného povolení na stavbu „vrtaná studna – zásobování rodinného domu na pozemku p. č. X v katastrálním území P. u P.“, o povolení odběru podzemních vod za účelem zásobování rodinného domu a o povolení výjimky z odstupových vzdáleností (studna má být umístěna 7 m od komunikace). Dne 27. 11. 2018 městský úřad oznámil žalobci zahájení řízení o žádostech stavebníka.
15. Součástí správního spisu je dále projektová dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stavebního povolení a pro vodoprávní řízení k výstavbě studny. Z této dokumentace mimo jiné plyne, že hloubka studny bude činit 50 m a stavba bude sloužit k zásobování rodinného domu.
16. Z hydrogeologického posouzení (závěrečná zpráva) zpracovaného v červenci 2018 hydrogeologem vyplynulo, že po ukončení vrtných prací byla provedena čerpací zkouška trvající šest hodin. Hladina podzemní vody před čerpací zkouškou byla 6,24 m, po ní 8,10 m, hladina se tedy snížila o 1,86 m, přičemž vydatnost vodního zdroje je asi 0,7 l/s. Maximálnímu dennímu odběru pro rodinný dům se třemi osobami a zálivkou zahrady odpovídá požadavek na vydatnost 0,035 l/s. Množství vody k pokrytí uvažované potřeby vody je dostatečné.
17. K umístění studny zpráva uvádí, že do 12 m od navrženého vrtu nejsou žádné možné zdroje znečištění vyjma komunikace, která se nachází ve vzdálenosti 7 m od studny. Hydrogeolog nemá žádné výhrady k umístění studny, neboť konstrukce vrtu je navržena tak, aby bylo zcela vyloučeno znečištění podzemních vod provozem na komunikaci. Podmínky pro umístění studny v málo prostupném prostředí podle § 24a odst. 2 vyhlášky o požadavcích sice nejsou splněny, ale hydrogeolog z něj doporučil udělit výjimku, jelikož znečištění je vzhledem ke konstrukci studny vyloučeno.
18. Hydrogeolog dále k posouzení vlivu plánovaného odběru vody na okolní studny konstatoval, že při čerpací zkoušce bylo odčerpáno množství vody výrazně překračující maximální vypočtenou denní potřebu. Měření okolních studní nebylo možné provést. Studny jsou však v dostatečné vzdálenosti od místa odběru, nemělo by tedy dojít k ovlivnění stávajících podmínek pro odběr vody z okolních studní. Hydrogeolog uzavřel, že průzkumný vrt lze po získání příslušných povolení využít k odběru podzemní vody k zásobování rodinného domu.
19. Žalobce v podání ze dne 12. 12. 2018 namítl proti záměru stavby obdobně jako v žalobě, že hrozí kontaminace spodních vod splachem z místní komunikace, průsak z nedaleké žumpy. Namítl také závažné vady závěrečné zprávy. Žalobce trval na řádném provedení čerpací zkoušky v poloprovozním režimu v období nižší úrovně spodních vod. Závěrečná zpráva podle něj nevylučuje negativní dopad na okolní studny, neboť uvádí, že

„naměřeným odběrem by nemělo dojít k ovlivnění stávajících podmínek pro odběr vody z uvedených studní“.

20. Městský úřad dne 29. 1. 2019 provedl ústní jednání s místním šetřením na místě stavby, kterého se mimo jiné zúčastnila žalobcova manželka a hydrogeolog. V jeho průběhu hydrogeolog provedl pasportizaci studní na pozemcích p. č. X, X, X a zaměřil aktuální stav hladiny podzemní vody, tj. včetně žalobcovy studny.
21. Ve vyjádření k místnímu šetření hydrogeolog doplnil, že provedená měření hladin podzemní vody ve všech studních prokázala, že realizací průzkumného vrtu nebyly změněny podmínky pro odběr podzemní vody z okolních studní. Nedošlo tedy k poklesu hladiny vody, který by odběr vody z těchto studní znemožnil či významně ovlivnil. K námitce manželky žalobce, že v létě 2018 nebylo možné odebírat potřebné množství vody pro nedostatek vody v jejich studni, sdělil, že studny neposkytují dostatečné množství vody bez ohledu na to, zda je či není z průzkumného vrtu odebírána voda. Zdůraznil, že z průzkumného vrtu dosud není odebírána žádná voda. Okolní studny by odběrem ze studny mohly být teoreticky ovlivněny pouze v případě dlouhodobých odběrů velkého množství vody nad rámec povoleného množství a extrémního snižování hladiny vody. Odběr vody z žalobcovy studny by vzhledem k hloubce vrtu 23 m mohl být teoreticky znemožněn až při snižování hladiny ve studně stavebníka na pozemku p. č. 5/13 na 20 m a více pod terén. Z provedené čerpací zkoušky však vyplynulo, že k povolenému odběru bude postačující snížení hladiny řádově v jednotkách metrů. Hydrogeolog dodal, že vzhledem k výsledku čerpací zkoušky a povolovanému odběru vody v množství asi 400 l/den (12 m³/měs.) nepovažuje za nutnou novou čerpací zkoušku s měřením hladiny podzemní vody.
22. K otázce umístění stavby v okolí možných zdrojů znečištění hydrogeolog osvětlil, že studna je situována tak, aby se minimalizoval vliv odběru vody na okolní studny. Nedodržení vzdálenosti 12 m od místní komunikace nepředstavuje riziko ovlivnění jakosti podzemní vody, neboť po dokončení šachtice studny bude podle projektové dokumentace provedeno zatěsnění zhlaví vrtu k zamezení průsaku vody do horninového prostředí v těsné blízkosti vrtu, který je také do hloubky 7 m opatřen jílovým těsněním. Hydrogeolog dále uvedl, že po realizaci vrtu byla ve vzdálenosti 13,6 m vybudována bezodtoká žumpa. Z ní vede potrubí, které není kanalizační přípojkou, odpadní voda jím tedy trvale neprotéká a slouží jako průchodka k odčerpání obsahu fekálním vozem z místní komunikace, aniž by musel přijet až k samotné žumpě. Potrubí tedy při provozu žumpy nemusí být využíváno. Riziko kontaminace proto hrozí jen v případě nedodržení standardních postupů. Výjimku z odstupových vzdáleností podle § 24a odst. 2 písm. d) vyhlášky o požadavcích lze udělit jak ve vztahu k místní komunikaci, tak k žumpě a zmíněnému potrubí. Závěrem hydrogeolog shrnul, že neshledal žádné překážky pro udělení stavebního povolení stavby a povolení k odběru vody v požadovaném množství. Studnu doporučil osadit vodoměrem pro kontrolu odebíraného množství vody a provést rozbory vody jak z nové, tak z okolních studní k vyloučení pochybností o ovlivnění jakosti vody.
23. Dne 7. 6. 2019 městský úřad vydal prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění ve vztahu k námitkám žalobce kromě jiného uvedl, že čerpací zkouška trvající 6 hodin byla provedena po ukončení vrtných prací. Podle hydrogeologa nebylo nutné čerpací zkoušku opakovat s ohledem na výsledek místního šetření. Žumpa byla vybudována až po realizaci průzkumného vrtu ve vzdálenosti 13,61 m, což vyhovuje § 24a vyhlášky o požadavcích.

Hydrogeolog potvrdil, že potrubí určené k odčerpání obsahu jímky není potenciálním zdrojem znečištění při zachování standardních postupů. Hydrogeolog rovněž shledal, že je možné udělit výjimku z odstupových vzdáleností místní komunikace a kanalizační přípojky od stavby podle § 24a odst. 2 písm. d) vyhlášky o požadavcích. Městskému úřadu nepřísluší nařizovat čerpací zkoušky. Hydrogeolog dále vypracoval dodatek k místnímu šetření, podle nějž okolní studny neposkytují dostatečné množství vody bez ohledu na to, zda je z vrtu odebírána voda. Stavba je od okolních studní vzdálena asi 40 m, tj. v maximální možné vzdálenosti, aby se vzájemně neovlivňovaly. Městský úřad dále uložil povinnost instalovat vodoměr, kterým bude kontrolováno splnění podmínek odběru vody.

24. Žalobce napadl prvostupňové rozhodnutí odvoláním, v němž argumentoval obdobně jako v projednávané žalobě.
25. Dne 21. 2. 2020 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

26. Soud konstatuje, že žalobce v čl. I až IV žaloby zrekapituloval průběh správního řízení a popsal, v čem spatřoval pochybení městského úřadu, své odvolací námítky a to, jak na ně žalovaný reagoval v napadeném rozhodnutí. Až v článku V žaloby žalobce předestřel důvody, proč usiluje o zrušení napadeného rozhodnutí, které nabývají charakteru žalobních bodů, o čemž svědčí i nadpis tohoto článku („*Argumentace žalobce k tvrzení žalovaného*“). Soud tedy přezkoumal postup správních orgánů především v mezích této části žaloby, která se ostatně do značné míry překrývá s argumentací uplatněnou žalobcem ve správním řízení.
27. Podle § 24a odst. 1 vyhlášky o požadavcích musí být studna individuálního zásobování vodou situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní.
28. Žalobce namítá, že správní orgány nedostatečně posoudily splnění podmínek pro umístění stavby podle § 24a odst. 1 vyhlášky o požadavcích a dospěly k chybným závěrům.
29. Žaloba je nedůvodná.
30. Podle judikatury se vlastník pozemku může svobodně rozhodnout o zastavění svého pozemku, avšak stavební činnost a výsledná stavba musejí odpovídat kritériím stanoveným v čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), ze kterých lze dovodit, že vlastního výkonu stavebního práva, stejně jako výkonu vlastnického práva, nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy a nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.
31. Ustanovení § 24a odst. 1 vyhlášky o požadavcích kritériím uvedeným v čl. 11 odst. 3 Listiny vyhovuje. Zamezit umístění stavby studny je totiž možné pouze ze dvou důvodů: 1) pokud je v územním řízení prokázáno, že studna je situována v prostředí, které je zdrojem možného znečištění nebo ohrožení jakosti vody ve studni, čímž je chráněn především zájem na ochraně lidského zdraví před negativními účinky požití kontaminované vody; 2) pokud je studna situována v takové poloze, která ovlivní vydatnost sousedních studní, čímž je bráněno zneužití vlastnického práva na újmu práv druhých. V obou případech jde o přípustná omezení stavebního práva (a tím i práva

vlastnického), neboť omezení v zájmu ochrany lidského zdraví a v zájmu nepůsobení újmy právům druhých je výslovně v čl. 11 odst. 3 Listiny zmíněno.

32. V řízení o umístění studny tedy musí být prokázáno, má-li být žádosti vyhověno, že studna nebude umístěna v prostředí, kde hrozí znečištění nebo ohrožení jakosti vody ve studni, a současně bude umístěna tak, že neovlivní vydatnost studní sousedních (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 1. 2011, č. j. 57 A 47/2010 – 48, a rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2019, č. j. 45 A 25/2017 – 26). S těmito východisky se soud ztotožňuje.
33. V souzené věci bylo k žádosti o umístění studny předloženo hydrogeologické posouzení podle § 9 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), zpracované osobou s odbornou způsobilostí v hydrogeologii podle zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, což soud ověřil v seznamu osob s odbornou způsobilostí vedeném Ministerstvem životního prostředí (viz webová stránka <https://www.mzp.cz/www/geo-experti.nsf/>). Obsah je shrnut v bodech 16 a násl. tohoto rozsudku. Podle tohoto posouzení nebudou okolní studny odběrem vody ze studny v povolovaném množství ovlivněny, riziko kontaminace podzemní vody z místní komunikaci nehrozí díky jílovému těsnění. Žumpa a k ní vedoucí potrubí představuje riziko znečištění jen v případě porušení standardních postupů při odčerpávání jejího obsahu.
34. Správní orgány z tohoto posouzení vyšly a zcela odůvodněně dospěly k závěru, že studnu lze umístit a užívat v souladu s podmínkami, které stanovily ve svých rozhodnutích.
35. Soud shledal nedůvodnou námitku žalobce týkající se postupu úřednice městského úřadu. Z obsahu správního spisu se podává, že žalobce dne 12. 12. 2018 namítl, že závěrečná zpráva hydrogeologa z července 2018 jednoznačně nevyloučila negativní dopad stavby na okolní studny, neboť hydrogeolog uvedl, že *„naměřeným odběrem by nemělo dojít k ovlivnění stávajících podmínek pro odběr vody z uvedených studní“*. Námitku zopakovala žalobcova manželka žalobce dne 29. 1. 2019 při místním šetření. Žalobce následně v odvolání namítl, že při nahlížení do spisu žalobcova manželka na tuto nepřipustnou formulaci upozornila úřední osobu, která reagovala tak, že hydrogeolog *„bude muset tuto formulaci přepsat“*. Žalobce dále namítl, že na ústním jednání dne 29. 1. 2019 úřední osoba hydrogeologa *„přímo instruovala, jakým způsobem má uvedenou formulaci přepsat tak, aby pro ni byla akceptovatelná“*. Uvedené žalobce dokládal čestným prohlášením své manželky ze dne 23. 6. 2019.
36. Soud uvádí, že ani z obsahu odvolání (resp. žaloby) ani z čestného prohlášení nevyplývá, jakým způsobem mělo probíhat instruování ze strany úřední osoby a co bylo jeho výsledkem, tedy jak se tyto instrukce měly promítnout do vyjádření hydrogeologa k místnímu šetření vypracovaného v lednu 2019. V něm hydrogeolog zopakoval své závěry ze závěrečné zprávy, že *„by navrženým odběrem nemělo dojít k ovlivnění stávajících podmínek pro odběr vody z uvedených studní“*. Tyto závěry pak na základě provedeného měření hladin podzemní vody v okolních jímacích objektech (studních) upřesnil tak, že realizací průzkumného vrtu nedošlo ke změně podmínek pro odběr podzemní vody z okolních studní, tedy nedošlo k poklesu hladiny vody, který by odběr vody z těchto studní znemožnil či významně ovlivnil. Umístěním vrtu v blízkosti kopané studny, která měla být zdrojem vody pro novostavbu rodinného domu, nedochází ke změně stávajících podmínek pro odběr podzemní vody z okolních studní. Průzkumný vrt je vzdálen cca 40

m, tedy v podstatě v maximální možné vzdálenosti, aby se studny vzájemně neovlivňovaly. Stejně množství, jako se předpokládá u povolované stavby, by se odebíralo i ze stávající kopané studny, ani z toho důvodu proto nedochází ke změně stávajících podmínek. Okolní studny by mohly být *teoreticky* ovlivněny pouze v případě dlouhodobých odběrů velkého množství vody nad rámec povoleného množství a extrémního snižování hladiny. Podmínky odběru ze žalobcovy studny by vzhledem k hloubce vrtu 23 m mohly být teoreticky znemožněny až při snižování hladiny ve studni stavebníky na 20 a více metrů pod terén. Z provedené čerpací zkoušky ale vyplynulo, že k povolenému odběru bude postačující snížení hladiny řádově v metrech.

37. Ze shora uvedeného se podává, že ani po provedeném místním šetření hydrogeolog své závěry zásadně nemodifikoval – setrval na svém závěru, ke změně stávajících podmínek by nemělo dojít (a uvedl přesvědčivé důvody, proč tomu tak je), přičemž ovlivnění okolních studní označil pouze za teoretické. I v případě, kdy by došlo ke komunikaci mezi úřední osobou a hydrogeologem v tom smyslu, že by úřední osoba vyžadovala na hydrogeologovi zařazení konkrétní formulace do jeho vyjádření, což lze obecně označit za nežádoucí praxi, v nyní projednávané věci by takový postup neměl žádný vliv na zákonnost správního řízení, potažmo nijak nezasáhl do žalobcových procesních práv v tom smyslu, že by k němu bylo přistupováno v rozporu se zásadou rovnosti. Jak již soud konstatoval, závěry vyjádření z ledna 2019 evidentně korespondovaly se zjištěními hydrogeologa, který shledal, že stavba ani její užívání není hrozbou pro studny nacházející se na sousedních pozemcích, žalobcovu nevyjímaje. Městský úřad všem účastníkům řízení včetně žalobce umožnil seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim (viz výzva ze dne 28. 3. 2019). Všichni účastníci řízení včetně žalobce tak měli možnost se s vyjádřením k místnímu šetření seznámit a vyjádřit se k němu.
38. K související námitce podjatosti soud uvádí, že žalobce ji poprvé uplatnil v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Podle § 14 odst. 3 správního řádu má účastník řízení právo namítnout podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví, přičemž námitku je třeba uplatnit bez zbytečného odkladu, jinak se k ní nepřihlédne. Žalobce se musel dozvědět o skutečnosti (údajné instruování hydrogeologa ze strany městského úřadu), z níž dovozoval podjatost úřední osoby, krátce po konání místního šetření, tj. po 29. 1. 2019, neboť místního šetření se zúčastnila žalobcova manželka, která ho jistě o jeho průběhu zpravila. Přesto žalobce podal námitku podjatosti až dne 26. 6. 2019 v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, tedy asi pět měsíců po konání místního šetření. Soud se tedy shoduje se žalovaným, že námitka podjatosti byla skutečně opožděná.
39. Pozdní podání námítky však neznamená, že by ji měl správní orgán zcela ignorovat. Žalobce se tím jen připravil o to, že o námitce bude vydáno samostatné usnesení v režimu § 14 správního řádu. Je tomu tak proto, že podjatost nastává přímo ze zákona při splnění podmínek stanovených v § 14 odst. 1 správního řádu (rozhodnutí o podjatosti určité úřední osoby má pouze deklaratorní charakter). Dojde-li tedy správní orgán k závěru, že účastník řízení neuplatnil námitku podjatosti „bez zbytečného odkladu“, sdělí mu, že nebude o jeho námitce rozhodovat usnesením, ale bude s ní nakládat jako s neformálním podnětem, na jehož základě tvrzenou podjatost úřední osoby z moci úřední prověří.
40. Pokud je taková „opožděná“ námitka vznesena až v odvolání a odvolací správní orgán dospěje k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno podjatou úřední osobou, pak je nutno na takové vydání rozhodnutí nahlížet jako na vadu řízení, která podle § 89 odst. 2 správního řádu zpravidla bude důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze

dne 30. 1. 2013, č. j. 1 As 89/2010 – 152, bod 29). Žalovaný tedy byl povinen tuto námitku vypořádat, ovšem nikoli jako námitku podjatosti, ale materiálně jako námitku odvolací. Žalovaný tudíž neměl s uplatněným tvrzením o podjatosti úřední osoby nakládat jako s námitkou podjatosti ve smyslu § 14 a hodnotit její včasnost, nýbrž k ní měl přistoupit jako k odvolacímu důvodu ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu (viz rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2013, č. j. 2 As 134/2011 – 200). Žalobci však přirozeně zůstává zachováno právo námitku podjatosti rozhodujících úředních osob uplatnit i v rámci opravných prostředků proti meritornímu rozhodnutí včetně soudního přezkumu.

41. V daném případě žalovaný přistoupil v rozporu se shora citovanou judikaturou k hodnocení námitky podjatosti toliko z hlediska její včasnosti. Sám žalovaný však ve svém postoji k uplatněné námitce nebyl konzistentní, neboť kromě konstatování její opožděnosti (která by vedla k nepřihlížení k takové námitce) současně vyslovil též závěr o její nedůvodnosti. Byť žalovaný tento závěr podrobněji neodůvodňuje, má soud s ohledem na argumentaci uvedenou pod bodem 35 a násl. za to, že případné pochybení správních orgánů nemělo vliv na zákonnost rozhodnutí. Soud opakuje, že údajná intervence úřední osoby zjevně nijak neovlivnila výsledek řízení. Hydrogeolog své závěry obsažené ve vyjádření k místnímu šetření učinil na základě provedeného měření hladin studní a čerpací zkoušky, nelze tedy mít za to, že jeho závěry jsou vyjádřením instrukcí ze strany úřední osoby, ale naopak odpovídají obsahu hydrogeologického posouzení. Žalobcem citovaná vyjádření úřední osoby tedy vůbec nenaplnují obecné podmínky podjatosti podle § 14 odst. 1 správního řádu, zejména schází zájem na výsledku řízení. Žalobní bod je nedůvodný.
42. Soud nepřisvědčil ani námitce porušení principu předběžné opatrnosti podle § 13 zákona o životním prostředí. Ačkoliv se žalobce dovolává principu ochrany životního prostředí, zjevně tak činí v souvislosti s dopadem umísťované studny na užívání studny nacházející se na jeho pozemku. Jde tedy o přípustnou námitku [srov. 114 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)]. Avšak soud má za to, že správní orgány v nyní posuzované věci postupovaly správně. Soud připomíná, že na rozhodnutí správních orgánů se při soudním přezkumu pohlíží jako na jeden celek, přičemž se mohou vzájemně doplňovat, trpí-li některé z nich vadami (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, nebo rozsudek NSS ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007 – 80). Žalovaný nepochybil, pokud tuto odvolací námitku vypořádal spíše stručně (srov. stranu 8 napadeného rozhodnutí), neboť obdobnou námitkou se dostatečně zabýval již městský úřad. Ten v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyšel ze zjištění odborné osoby, hydrogeologa, podle nějž neexistuje důvod, proč se obávat ohrožení kvality podzemní vody.
43. Konkrétně městský úřad uvedl, že při místním šetření byla žumpa zaměřena ve vzdálenosti 13,61 m od průzkumného vrtu, což je v souladu s § 24a vyhlášky o požadavcích. Ze septiku je vedeno potrubí sloužící k odčerpání jejího obsahu fekálním vozem. Podle hydrogeologa není toto potrubí hrozbou, pokud budou při vyprazdňování jímky zachovány standardní postupy. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze odkázal na prvostupňové rozhodnutí a zdůraznil, že odpadní vody tímto potrubím nebudou protékat trvale. Správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí tedy v zásadě ve zkrácené podobě reprodukovaly závěry hydrogeologa, který se ve svém posouzení zabýval veškerými podstatnými okolnostmi pro umístění a provoz předmětné stavby.
44. Soud k tomu dodává, že vyjádření hydrogeologa, podle nějž hrozí kontaminace v případě nedodržení standardních postupů při vyprazdňování jímky, lze chápat pouze jako možnou

krajní eventualitu, která však sama o sobě nemůže stačit k omezení vlastnického práva vlastníka pozemku, kde bude umístěna studna. Riziko, že při lidské činnosti nebudou dodrženy standardní odborné postupy bránící vzniku nenadálých havárií, existuje vždy. Na druhou stranu nic nenasvědčuje tomu, že v tomto případě je riziko natolik vysoké, aby mělo stavebníkovi bránit ve svobodném využívání jeho pozemku. Zákon umožňuje udělit výjimky pro menší odstupové vzdálenosti od možných zdrojů znečištění, přičemž odborně způsobilá osoba tento postup posvětila. Žalobce sám kromě obecného tvrzení existence rizika netvrdil nic, z čehož by bylo možné soudit na zvýšenou pravděpodobnost kontaminace podzemní vody. Hydrogeolog také nezjistil žádné vady potrubí vedoucího k žumpě, které by odůvodňovalo existenci zvýšeného rizika kontaminace. Potrubí může a nemusí být využíváno, neboť obsah jímky bude možné odčerpat bez jeho využití. I kdyby bylo využíváno v každém jednotlivém případě při vyprazdňování žumpy, šlo by jen o krátkodobé a jednorázové využití. Riziko nehody je tedy velmi nízké a v žádném případě nemůže ospravedlnit omezení vlastnického práva stavebníka. Konečně hydrogeolog pro potvrzení svých závěrů a klid vlastníků okolních studní doporučil provedení rozboru podzemní vody. Soud uzavírá, že správní orgány vzhledem k okolnostem případu postupovaly zcela adekvátně, pokud povolily výjimku v odstupu studny od možných zdrojů znečištění.

45. Soud dále nesouhlasí se žalobcem, že se správní orgány nezabývaly námitkou týkající se hrozby znečištění úkapy z nedaleké místní komunikace. Touto námitkou se totiž zabýval již městský úřad na straně 5 prvostupňového rozhodnutí, přičemž zopakoval stanovisko hydrogeologa, který poukázal na to, že podle projektové dokumentace je stavba zajištěna proti těmto negativním vlivům prostřednictvím jílového těsnění. Žalobce nijak nerozvedl, proč by mělo jít o nedostatečné opatření. Soud tedy nemá nic, co by dodal. V této souvislosti soud uvádí, že nepovažuje prvostupňové rozhodnutí za vnitřně rozporné, jak namítl žalobce. Studna bude jílovým těsněním zajištěna proti důsledkům provozu na vzdálené komunikaci. Žalobcem citovaná podmínka (výrok VI., bod 7 prvostupňového rozhodnutí) se pak týká provádění stavby (nikoli jejího provozu) a míří zejména na vozidla a techniku užívanou přímo na místě stavby (eliminace úkapů olejů a ropných látek). Ty se budou při realizaci stavby pohybovat v těsné blízkosti studny, proto nad rámec jejího těsnění městský úřad navíc požadoval, aby byly zabezpečeny před úkapy i tyto stavební stroje. To nelze hodnotit jako rozpornost rozhodnutí, nýbrž jako rozumné zdvojení ochrany před kontaminací podzemní vody reagující na pohyb strojů v těsné blízkosti zdroje vody, pro něž samotné těsnění nemusí být projektované.
46. Na základě všeho shora uvedeného soud nemůže souhlasit s žalobcem ani v tom, že negativní dopad studny na podzemní vody je reálný či dokonce pravděpodobný. Nic z toho nelze vyvozovat z hydrogeologického posouzení, z něž naopak vyplývá, že skutečné či pravděpodobné riziko nehrozí, neboť při projektování studny byly vzaty v potaz veškeré rizikové faktory a přijata vhodná a dostatečná opatření. Nedůvodné je proto i tvrzení žalobce, že bylo postupováno v rozporu se zdravým rozumem a prevenční povinností.
47. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce stran porušení principu materiální pravdy při zjišťování vlivu stavby na okolní studny. Odkazy správních orgánů na hydrogeologické posouzení není alibistické. Hydrogeolog je odbornou osobou, jejíž zjištění jsou určující pro rozhodnutí ve věci. Je sice pravdou, že čerpací zkouška byla provedena, aniž by se bezprostředně po ní provedlo měření hladin v okolních studnách. Avšak ze závěrečné

zprávy hydrogeologa se podává, že požadavek na vydatnost zdroje pro povolené potřeby (rodinný dům se třemi osobami a zálivka zahrady) je 0,035 l/s, přičemž vydatnost vodního zdroje je 0,7 l/s, tj. 20x vyšší než bude skutečná potřeba. Hladina vody v předmětné studně klesla po šestihodinové čerpací zkoušce jen o necelé dva metry, přičemž bylo odčerpáno množství vody výrazně překračující maximální vypočtenou denní potřebu.

48. Čerpací zkoušku provedla odborná osoba, a z její závěrečné zprávy a zejména z vyjádření k místnímu šetření (srov. bod 21 tohoto rozsudku), plyne, že při posouzení možnosti ovlivnění vydatnosti okolních studní odůvodněně vyšla také z dalších proměnných, na jejichž základě učinila závěr, že ohrožení vydatnosti studny žalobce může dojít za zcela extrémních podmínek, které s ohledem na povolenou potřebu vody nehrozí. Konkrétně by hladina vody ve studni musela klesnout na 20 m a více pod terén, zatímco při čerpací zkoušce ani po významně vyšším odběru vody po delší dobu hladina klesla o necelé dva metry (1,86 m) na 8,1 m, což svědčí o dostatečně velké rezervě. Hydrogeolog tedy po zvážení těchto skutečností na základě odborných znalostí nepovažoval další čerpací zkoušku za nutnou. Tím hydrogeolog podle soudu srozumitelným a přezkoumatelným způsobem reagoval na výtky žalobce. Uvedený postup neshledává soud na rozdíl od žalobce rozporný ani s požadavkem norem ČSN 75 5115 a 73 6114, podle nichž musí být studna umístěna a vybudována tak, aby využitelné množství vody z okolních existujících jímacích zařízení nebylo podstatně sníženo, zejména ne pod úroveň povolenou vodoprávním úřadem. Ze shora popsanych závěrů totiž vyplývá, že se hydrogeolog naplněním tohoto požadavku v závěrečné zprávě i vyjádření k místnímu šetření podrobně a přezkoumatelně zabýval.
49. Pakliže správní orgány opřely své závěry o toto odborné hodnocení, neporušily zásadu materiální pravdy, ale dostatečně zjistily skutkový stav relevantní pro rozhodnutí ve věci. Obecná námitka žalobcovy manželky, posléze uplatněná žalobcem, o nedostatku vody v letních měsících není relevantní pro posouzení obecné vydatnosti vodního zdroje. Lze souhlasit s hydrogeologem v tom směru, že pokud je v období sucha obecný nedostatek vody, nemůže na tom studna nic změnit, neboť dostatek vody v této krajní situaci, zřejmě krátkodobě, nebude mít nikdo, bez ohledu na počet studní v oblasti. Spravedlivě nelze požadovat po vlastníkově pozemku s novou studnou, aby na rozdíl od sousedů neměl přístup k podzemní vodě jen proto, že v letních měsících v případě sucha všichni trpí nedostatkem vody, pokud vodní zdroj jinak vykazuje dostatečnou vydatnost po zbytek roku. Soud opakuje, že hydrogeolog dospěl ke svým závěrům nejen z měření hladin při místním šetření, ale také z čerpací zkoušky, která je zdokumentována ve správním spisu. Odborné posouzení je podle soudu přesvědčivé a dostatečně odůvodněné, přičemž žalobce jej svými obecnými námitkami relevantně nezpochybnil. Soud v této souvislosti také konstatuje, že z žádného právního předpisu (ani normy ČSN) skutečně nevyplývá povinnost vodoprávního úřadu nařídít provedení čerpací zkoušky. Přestože bude provedení čerpací zkoušky zpravidla nejjistějším způsobem, jak zajistit naplnění požadavku neovlivnění okolních studní, pokud z podkladů obsažených ve správním spisu nevyplyne nutnost jeho pořízení, není třeba na ni trvat. Pokud však správní orgány tuto zkoušku, popř. zaměření hladiny okolních studní v průběhu stavby nařídí, nelze mít takový postup v žádném případě za nezákonný, jak v bodu 8b) žaloby za použití argumentu *ad absurdum* namítá žalobce. K řádnému zjištění skutkového stavu totiž správní orgány musí v každém jednotlivém případě použít podkladů, které jsou s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti nejpřípadnější.

50. Poukazuje-li žalobce na bod 4.3.9 normy ČSN 75 51115 (Jímání podzemní vody), je třeba v první řadě konstatovat, že z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nevyplývá, že by snad měly pravidlo zde obsažené za neaplikovatelné v žalobcově věci. Podle § 17 odst. 3 vyhlášky č. 590/2002 Sb., o technických požadavcích na vodní díla, se podmínky umístění a zřizování studně stanoví způsobem podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ a podle normových hodnot^{16a)} s přihlédnutím k vyjádření osoby s odbornou způsobilostí^{16b)}, je-li toto vyjádření k dispozici. Poznámka pod čarou 16a) odkazuje na ČSN 75 5115 Studny individuálního zásobování vodou, která byla s účinností od 1. 7. 2010 nahrazena ČSN 75 5115 Jímání podzemních vod. Tvzení žalovaného na s. 9 rozhodnutí, podle něž norma ČSN 75 5115 je závazná pouze v části, která byla „překlopena“ do prováděcího právního předpisu ke stavebnímu zákonu tak je nutno podle soudu vyložit tak, že daná norma je použitelná pouze v tom rozsahu, ve kterém stanoví normové hodnoty. Takový přístup přitom podle soudu není nesprávný, neboť žalobcem odkazovaný bod 4.3.9 žádné normové hodnoty nestanoví a v tomto směru tak norma skutečně není prostřednictvím vyhlášky zakotvena jako závazné pravidlo (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 11. 2007, č. j. As 5/2007 – 76).
51. I přesto správní orgány nijak nezpochybnily žalobcovo východisko založené na bodu 4.3.9 dané normy, podle kterého musí být jímací zařízení umístěno a vybudováno tak, aby jímáním podzemní vody z něho nebylo podstatně sníženo využitelné množství podzemní vody okolních existujících jímacích zařízení, zejména nesmí být snížena možnost jímání podzemní vody z okolních jímacích zařízení pod úroveň povolenou vodoprávním úřadem. Pro ověření splnění této podmínky se před budováním nových jímacích zařízení zaznamenají stavy hladiny a hloubky dna okolních jímacích zařízení s uvedením data těchto měření. Nelze pominout, že dané pravidlo je promítnutím a zpřesněním požadavku zakotveného v § 24a odst. 1 vyhlášky o požadavcích, podle kterého musí být studna situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní. Z citovaných ustanovení tedy plyne, že rozhodujícími kritérii při umisťování studny je ochrana jakosti vody a vydatnosti sousedních studní.
52. V posuzované věci bylo postupováno v souladu s citovanými ustanoveními vyhlášky a normy, neboť před zahájením výstavby jímacího zařízení (tj. vrtané studny) bylo zaměření hladin okolních studní provedeno, a to při místním šetření dne 29. 1. 2019, přičemž hydrogeolog na jeho základu výslovně osvědčil naplnění shora citované podmínky obsažené v bodu 4.3.9 normy. Provedení průzkumného vrtu není ve smyslu žalobcem dovolávané technické normy stavbou jímacího zařízení (průzkumný vrt totiž není na seznamu jímacích zařízení obsaženém v bodu 5.2.1 ČSN 75 5115), provedení zaměření hladin až dne 29. 1. 2019 tak není v rozporu s požadavkem na provedení zaměření „*před budováním nových jímacích zařízení*“ dle bodu 4.3.9 normy. Soud pak závěrem poukazuje na to, že k zaměření hladin okolních jímacích zařízení došlo až dne 29. 1. 2019 kvůli neposkytnutí potřebné součinnosti jejich vlastníky, což je ve správním spisu řádně doloženo (srov. prohlášení k monitoringu stávajících vodních zdrojů ze dne 5. 4. 2018 a prohlášení k měření studní ze dne 30. 3. 2018 založená na čl. 29 a 30 správního spisu).
53. Soud nepřisvědčil ani námitce ohledně porušení principu předvídatelnosti. Žalobce jeho porušení dává do souvislosti s rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 6. 2018, č. j. 073740/2018/KUSK. Soud z odůvodnění tohoto rozhodnutí, které je součástí správního spisu, zjistil, že jím došlo ke zrušení rozhodnutí Městského úřadu Mnichovice ze dne 14. 2.

2018, č. j. MUMN/1061/2018. Tímto rozhodnutím bylo Ing. A. P. vydáno povolení k umístění stavby vrtané studny na pozemku p. č. X v katastrálním území X (tedy na stejném pozemku jako nyní sporná studna). Žalovaný rozhodnutí městského úřadu zrušil, neboť zjistil, že k žádosti o vydání územního rozhodnutí nebyla přiložena projektová dokumentace podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. Žalovaný měl projekt průzkumných prací rozporný se závěrečnou zprávou o výsledku průzkumných prací ze dne 13. 10. 2017. Nebyla řádně zjištěna a doložena vzdálenost umísťované studny od ostatních studní. Městský úřad se nezabýval tím, že studna má být umístěna pouze 7 m od pozemní komunikace ani námitkami ohledně snížení vody v okolních studních a zhoršení kvality vody. Ze správního spisu se také podává, že stavebník po vydání citovaného rozhodnutí podal dne 10. 9. 2018 novou žádost o vydání společného povolení, a to včetně žádosti o udělení výjimky z odstupových vzdáleností. Součástí spisu vedeného o této žádosti (řízení o ní vedené vedlo k vydání napadeného rozhodnutí) je mimo jiné závěrečná zpráva o vyhodnocení výsledků průzkumných prací z července 2018, technická zpráva o zaměření kanalizační přípojky ze dne 30. 1. 2019, vyjádření hydrogeologa k místnímu šetření z ledna 2019, protokol o místním šetření ze dne 29. 1. 2019 a dvě prohlášení k měření studní ze dne 5. 4. 2018 a 30. 3. 2018), souhrnně řečeno tedy podklady, jejichž vznik se datuje až po vydání žalobcem odkazovaného rozhodnutí, případně jejichž absenci žalovaný v předcházející věci prvostupňovému orgánu vytýkal.

54. Nelze tedy rozhodně tvrdit, jak to činí žalobce, že po vydání zmíněného rozhodnutí nedošlo k žádnému dalšímu dokazování a že žalovaný došel na základě totožných podkladů k odlišným závěrům. Soud nemá k dispozici kompletní spis vedený k předchozí žádosti o umístění studny, již ze shora uvedeného je nicméně bez dalšího zjevné, že žalovaný v nynější věci rozhodoval na základě zcela odlišných podkladů a dostatečně zjištěného skutkového stavu. Je také zjevné, že nyní se městský úřad všemi skutečnostmi, které byly dříve zjištěny nedostatečně, přezkoumatelně zabýval. K porušení principu předvídatelnosti tak nedošlo.
55. K závěrečnému návrhu žalobce, aby soud nařídil žalovanému provedení čerpací zkoušky, soud sděluje, že by žalobci nemohl vyhovět, ani kdyby shledal žalobu důvodnou, neboť v takovém případě by mohl pouze zrušit napadené rozhodnutí (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a zavázat správní orgán svým právním názorem (spočívajícím například i v pokynu k provedení konkrétních úkonů v dalším řízení). K takovému postupu však nejsou, jak vyplývá ze shora uvedeného, dány důvody.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

56. Vzhledem k tomu, že žalobní body nejsou důvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námitek, žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
57. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud v tomto soudním řízení neuložil žádné povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. září 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu